

[Glistrup]

ne, var det nok, fordi der var fidelifut i det, og fordi du fik en højere pris af dem, som har udstedt aktierne. Og derfor var du det, som man på skattedansk kalder »within arm's length«, i intim forbindelse med – som f.eks. disse revisorer var i intim forbindelse i hr. Klaus Hækkerups eksempel – med det aktieselskab, der udstedte dem, og så var det nok en kærlighedserklæring fra køberen, at køberen gav dig så meget mere, at du derigennem kunne udvande selskabet.

Men det behøver vi slet ikke en § 16 B til, for hvis jeg er gode venner med et aktieselskab og går hen og sælger denne kuglepen for 1 mio. kr. til aktieselskabet, vil jeg simpelt hen blive beskattet af det, som er over kuglepennens værdi – skønsmæssigt 25 øre – altså af 999.999,75 kr., for så er det en gave i skattemæssig forstand. Derfor har vi overhovedet ikke brug for en regel som § 16 B. Enten får man markedsprisen for sine aktier, og så skal man selvfølgelig beskattes, efter at man har fået markedsprisen, hvad enten man sælger til det udstedende selskab eller man går hen og sælger til fru Pedersen ude i køret, eller hvem man ellers finder på at sælge til.

Og så skal man ikke rave ned i den fuldstændig uforklarlige fælde, som mange brave Socialdemokrater i deres tiltro til skattelovgivningens retfærdighed er dumpet i, når de har haft nogle aktier liggende, som de har arvet efter moster Sofie, og der så kommer et brev om, at nu vil dette selskab inde i København gerne købe aktierne, og så sælger man aktierne til det udstedende selskab, og så kommer skattefar med § 16 B. Det er dem, som § 16 B i virkeligheden rammer, mens derimod dem, der får sig et ekstra vederlag som det, hr. Klaus Hækkerup var bange for, kan rammes af statsskattelovens § 4 om, at når man sælger en ting til overpris, bliver man gavebeskattet af overprisens værdi.

Derfor er § 16 B et misfoster i dansk skattelovgivning og har været aldeles overflødig og kun til at lokke brave folk i fælder, lige fra § 16 B kom ind i ligningsloven engang i tidernes morgen. Jeg kan ikke huske, om Viggo Kampmann stadig var finansminister, eller det var den radikale Kjeld Philip, men det var i hvert fald på de tider, at man fik den bestemmelse ind i skattelovgivningen, og det var, fordi der dengang var en Hans Rasmussen og andre i Folketinget, som var misundelige på aktionæ-

rer og ikke forstod en pind af, hvad det hele drejede sig om, at vi fik den bestemmelse ind.

Når man nu laver det, som ministeren kalder en forenklingsspakke – og hvor jeg altså tillod mig at oversætte pakkesystemet til at være en 80 haremsdamer-pakke, for det er i virkeligheden det, der er tale om, der er ikke udelukkende forenkling i ministerens forskellige forslag – så skulle han vedrørende § 16 B have gjort kort proces og simpelt hen skrevet én eneste linje: § 16 B ophæves. Så havde man haft fuldstændig tilfredsstillende forhold på det område.

Ministeren har imidlertid også ladet sig koste rundt af socialistblade som Den Berlingske Avis og Jyllands-Posten, og hvor man nu ellers har rejst angreb på § 16 B efter hr. Klaus Hækkerups melodi, og han har i stedet stillet ændringsforslag, hvor han skærper § 16 B i forhold til sit eget oprindelige lovforslag L 2, og dér har han selvfølgelig fået de socialistiske klakører med, som støtter ministerens ændringsforslag vedrørende § 16 B.

Men det gør Fremskridtspartiet ikke. § 16 B burde, som jeg nævnte, fuldstændig slettes, og det bliver den forhåbentlig, når ministeren nu har bebudet, som han gør i lovforslaget, at der vil komme forslag til nye forenklingsspakker med jævne mellemrum, som han skriver i bemærkningerne – det var meget rart at få at vide, hvornår det jævne mellemrum udløber næste gang – og så er det altså en af ideerne til en ny forenkling totalt at afskaffe § 16 B.

Men Fremskridtspartiet er selvfølgelig glad for, at § 16 B er blevet mildnet en hel del i ministerens oprindelige lovforslag, og vi er utilfredse med, at ministeren er hoppet på vognen og nu vil trække en del af sin mildnelse i land.

Derfor vil vi stemme imod samtlige de ændringsforslag, der er stillet i relation til § 16 B, hvad enten de er fremsat af de socialister, der har socialismen på deres partiprogram, eller den socialist, som har »Danmarks liberale Parti« i sit partinavn. Det vil være vores holdning.

Så har jeg altså, tror jeg, forhåbentlig tilfredsstillet den ene af haremsdamerne, § 16 B, og jeg lovede at være monogam, og derfor vil jeg lade være med at tale om de 79 andre, selv om der nok var grund til også at komme med bemærkninger om dem.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):